

SLOVO STAROSTKY

Milí spoluobčané,

léto již skončilo, a i když si s námi počasí občas trochu zahrávalo, věřím, že jste si ho užili a strávili jste hezký čas na dovolené. Přeji vám, aby vám pozitivní energie načerpaná během volných dní vydržela co nejdéle. Energii budou potřebovat i naši školáci, kteří se vrátili do školních lavic – upřímně jim držím palce, aby v nich vydrželi celý školní rok.

O letních prázdninách se nezastavily stavební práce na probíhajících akcích ve městě. V ulicích K Doubravě a Lesní je hotová kanalizace i vodovod, firma začíná s úpravou povrchů. Ulice jsou na přání tamějších obyvatel řešeny jako obytná zóna, to znamená bez chodníků.

Rekonstrukce probíhá také na budově mateřské školky na sídlišti, kde byla vyměněna plochá střecha za sedlovou a právě začíná oprava kanalizace. Při výměně střechy bohužel došlo na konci srpna při prudkém dešti k zatečení vody do jedné třídy, proto školní rok pro některé děti začal o tři dny dříve. Děkuji rodičům i zaměstnancům školky, že pomohli nepříjemnou situaci vyřešit.

V září začaly práce na novém parku nad viaduktem. Budou zbudovány přírodní cesty, vysázeny stromy i záhony s trvalkami. Snažíme se využívat dotační programy, které podporují budování parků, protože zeleň je významnou součástí města. Výsadba nových stromů je důležitá zvláště na sídlišti, kde dochází ke kácení starých topolů i dalších stromů, které byly nevhodně vysazovány v blízkosti bytových domů. Vznikají zde nové parky, kde si snad za pár let budeme moci posedět pod vzrostlými stromy.

V průběhu léta jsme zaznamenali zvyšující se počet stížností našich občanů na nepořádek kolem kontejnerů. Nikdo z nás nechce žít na skládce, a tak městu nezbylo nic jiného, než v boji proti nepořádku přitvrdit. S využitím dotací jsme začali problémová místa vybavovat kamerami se záznamem, jejichž přenos jde přímo na místní oddělení Policie ČR. Díky aktivnímu přístupu policie se podařilo odhalit větší množství hříšníků, kteří považovali místo u kontejnerů za „malý sběrný dvůr“. Kamery fungují od června, a konečně se začala situace s nepořádkem lepší.

V rámci Uklid'me Česko jsme zlikvidovali poslední velkou skládku, která hyzdila okolí Kaznějova. Z bývalé vodárny za „panelkou“ si někdo udělal skladiště starého nábytku, matrací, oblečení, hraček atd. Místo jsme během této akce uklidili a věc byla předána Policii ČR. Děkuji všem, kteří se na úklidu podíleli a také děkuji všem, kteří se chovají tak, abychom mohli žít v čistém prostředí.

V loňském roce se díky pandemii neuskutečnilo množství kulturních i sportovních akcí. Věřím, že se tato situace nebude opakovat a že se všichni po roční pauze sejdem 29.11. na rozsvícení vánočního stromčku.

Závěrem si dovoluji připomenout, že se 8. a 9. října konají volby do Poslanecké sněmovny. Zvu vás všechny do volebních místností. Přijďte volit a nenechte propadnout svůj hlas.

Přeji vám i vašim blízkým pohodové podzimní dny.

Mgr. Eva Šimlová, starostka

„RYCHLÉ INFORMACE“

- bylo vypsáno poptávkové řízení na rekonstrukci kotelny v č. p. 105 (zdravotnické středisko); nejvýhodnější byla nabídka firmy Bohumil Štál, Loza, IČ 11375795, s cenou 877 800,- Kč bez DPH;
- byla zamítnuta žádost SVJ Poštovní 400/401 o pokácení 2 dubů u domu z důvodu ničení nové fasády, šera v bytech, padajícího listí a žaludů; někteří obyvatelé domu s žádostí nesouhlasili; město zadalo posouzení stavu stromů odborné firmě, která doporučila jen provedení zdravotního řezu včetně zkrácení větví směrem k bytovému domu;
- od ledna příštího roku bude vydána v návaznosti na novou odpadovou legislativu nová vyhláška o poplatcích za komunální odpad; po jejím schválení v zastupitelstvu budou majitelé nemovitostí informováni o způsobu výpočtu a placení poplatku;
- ve dnech 8. a 9. října t. r. proběhnou volby do Parlamentu ČR; v Kaznějově se bude volit jako tradičně ve čtyřech volebních okrscích; místo a spádová lokalita pro jednotlivé okrsky jsou uvedeny na www.kaznejov.cz na úřední desce pod záložkou „volby“;
- Pečovatelská služba Kaznějov stále nabízí svoje služby handicapovaným občanům při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při hygieně, poskytnutí stravy nebo zajištění chodu domácnosti;
- Centrum pro komunitní práci západní Čechy, které se zaměřuje na podporu rozvoje sociálních a doprovodných služeb pro občany se sníženou soběstačností v péči o sebe nebo svoji domácnost a také na podporu osob pečujících, nabízí možnost zapojit se do průzkumu potřeb těchto osob formou osobních nebo on-line rozhovorů, které budou probíhat až do listopadu t. r.; nabízená odměna za účast v průzkumu je 250,- Kč;
- zastupitelstvo schválilo koupi pozemků v areálu ZZ Plzeň a.s. za 1 908 750,- Kč, částka byla stanovena dle znaleckého posudku; na pozemcích bude vybudován nový sběrný dvůr;
- město zahájilo převod bytů v ulici Lipová vybudovaných v roce 2001 s finanční podporou ministerstva pro místní rozvoj do vlastnictví nájemníků, se kterými byly uzavřeny smlouvy o budoucí kupní smlouvě; v průběhu uplynulých 20 let budoucí kupující zcela splatili kupní ceny;
- zastupitelstvo schválilo záměr vložit vodohospodářský majetek města (vodovod a kanalizace) do VAK a.s.; na základě nepeněžitelého vkladu město obdrží akcie společnosti VAK a.s. v hodnotě 54 000 000,-Kč, která byla stanovena na základě znaleckého posudku;

- rada města vydala společností OMGD, s.r.o. na základě její žádosti a předložené technické dokumentace souhlas se stavbou fotovoltaické elektrárny na pozemcích bývalé chemické továrny;
- společnost ČEZ zahájila výměnu vzdušného elektrického vedení za zemní; první etapou je ulice V Úvoze; touto akcí byla vyvolána potřeba přeložky VO na nové sloupy, kterou bude město financovat částkou 1 331 tis. Kč;

Ing. Eliška Bartásková, tajemnice MěÚ

www.kaznejov.cz

+420 605 085 397

SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
A DIVADELNÍ SOUBOR ŠTACE KAZNĚJOV
VÁS ZVOU NA:

**XV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKU
DIVADLA JEDNOHO HERCE**
MEMORIÁL SLÁVKY TRČKOVÉ

16. A 17. ŘÍJNA 2021 DIVADELNÍ KLUB ŠUTR KAZNĚJOV

SOBOTA 16. ŘÍJNA
14:00 HODIN

JIRÍ HLÁVKA
JENOM HEREC ANEB STRÍPKY ZE ŽIVOTA EDUARDA VOJANA
HRAJE: JIRÍ HLÁVKA, DIVADELNÍ SPOLEK VOJAN, LIBICE NAD CIDLINOU
Text inscenace je sestaven z dostupných písemných podkladů o Vojanově životě a vzpomínek jeho hereckých kolegů.

17:00 HODIN

OLGA PAŠKOVÁ
SUITA C MOLL
HRAJE: OLGA PAŠKOVÁ, DIVADELNÍ SOUBOR ŠTACE, KAZNĚJOV
Pianistka během hraní Peer Gynt suity myšlenkami utíká ke svému životu. Zamýšlí se, kým vlastně je. Inscenace je propojena úryvky z Ibsenovy básně Peer Gynt, autorskou poezií, autorskou hudbou a projekcí.

20:00 HODIN

JAMES GRAHAM
PŘIZNÁNÍ
HRAJE: JAKUB PILAŘ, OCHOTNICKÝ SPOLEK ŽUMPA, NUČICE
Může být ústředním tématem divadelní hry něco tak přizemního, jako je vyplácení daňového přiznání? Základem hry je prostý, leč originální nápad: použít „daňové doklady“ jako klíč k vyprávění životního příběhu.

NEDĚLE 17. ŘÍJNA
10:00 HODIN

VENDULA BORŮVKOVÁ
MODELKA XXL (S KARANTÉNOU V BOČÍCH)
HRAJE: MONIKA NOVÁKOVÁ, SPOLEK MONAMOUR, DAČICE
Zpověď baculky Vendy zprůtomňuje život dívky prokláný nadějími i zklamáními. Víru v sebe, ale i schopnost sebeironie a poznání.

POŘADATELĚ DĚKUJÍ ZA FINANČNÍ PODPORU:
PLZEŇSKÉMU KRAJI, MINISTERSTVU KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY A MĚSTU KAZNĚJOV

PLZEŇSKÝ KRAJ

Zapomenuté místo plné historie

Před mnoha lety mi kdosi vyprávěl, že při silnici do Mrtníka bývalo v lese nějaké hřiště. Informace to byla jen velmi stručná a nevěnoval jsem tomu příliš pozornosti. Po dalších letech jsem se s tímto poznatkem setkal znovu, a to o něco podrobněji, díky dnes již zesnulému panu Zdeňku Hanzovi. Ten mi povídal, že mu jeho matka vyprávěla, jak kaznějovští Sokolové, než si dostavěli vlastní cvičiště v roce 1936 (dnešní fotbalové hřiště F. K. Bohemia Kaznějov), využívali nezalesněného místa při mrtnické silnici. Cvičili zde prý hlavně ženy a místo mělo být využíváno i k pořádání různých akcí. Začal jsem tedy pátrat v dostupných zdrojích, avšak bez úspěchu. Kapka naděje svítila s velmi pěknou knihou od pana Ing. Františka Hofmana – Historie sokolského hnutí v Kaznějově. V knize je psáno: „Pro sokolskou jednotu výstavbou cvičiště skončilo vystupování při veřejných i ostatních cvičeních na různých místech v Kaznějově, poněkud na zahradě u „Škalů“, na „drahách“ a jinde. Zahrada u Škalů je prostor kolem dnešní ulice Lipová a hřiště na „drahách“ nebo také „na turnovačce“ je místo, kde se dřív nacházel již zaniklý zimní stadion. Z knihy tedy víme o tom, že se cvičilo i na jiných místech, které nejsou blíže popsány. Mohlo by pod slovy „a jinde“ být schované místo u mrtnické silnice?

Nejprve bylo třeba místo bývalého cvičiště najít. Z informací od pana Hanzy jsem věděl, kde se zhruba nachází, avšak v žádné ze starých map, jež mám k dispozici, zakresleno není. K lokalizaci místa velmi napomohlo vojenské letecké snímkování z roku 1938, které je dnes volně dostupné na internetu. Nezalesněný prostor oválného tvaru je na snímcích perfektně viditelný a nacházel se při pravé straně silnice směr Mrtník, asi 400 metrů za dnešním areálem firmy STK Pašek. Cvičiště leželo už na katastru obce Rybnice a dodnes je v terénu dobře patrné díky jiným stromům, než jaké rostou v okolním lese, a také je v zemi stále patrné ohrazení mělkým příkopem. Samozřejmě je dnes celý prostor zarostlý nálety, a tak zde není v podstatě nic zajímavého. To zajímavé se však skrývá pod zemí. Díky mému koníčku, vybaven detektorem kovů, jsem se vydal prověřit, co se za léta schovalo pod nánosy zeminy.

Museli jsme se synem vyrazit vícekrát, protože nálezů zde bylo až neobvykle mnoho. To dokazuje, že místo bylo v minulosti hodně využíváno. Kolem hřiště jsme našli značné množství roztroušených drobných mincí od dob Rakouska-Uherska, přes První republiku, až po mince z období Protektorátu. Nejstarší nalezené mince byly z 90. let 19. století a podle toho bych usuzoval, že prostor cvičiště byl využíván přibližně od počátku 20. století až do období

druhé světové války. Velkou radost nám však udělal nález sokolského odznaku s nápisem „Na stráž!“. Tento odznak, vytvořený jedním z významných představitelů českého sochařství Stanislavem Suchardou, byl zaveden k užívání po pátém Vsesokolském sletu v roce 1907 a postupně se stal nejrozšířenějším spolkovým odznakem. Nález odznaku definitivně potvrdil využívání místa členy sokolského hnutí. Také musím podotknout, že se v těchto místech nachází značné množství roztroušeného střeliva Tokarev 7,62x25 mm. Je to památka po Rudé armádě, která měla v roce 1945 velký tábor na druhé straně mrtnické silnice. Na samotném cvičišti byla pravděpodobně také „ubytována“ část Rudé armády, neboť se zde, kromě všudypřítomného střeliva, dají ještě najít držáky telefonního vedení s keramickými izolátory. Držáky od drátů polního telefonu nejspíše zajišťovaly spojení s hlavním táborem Rusů na druhé straně silnice. Bílé keramické izolátory na železném držáku si mnozí lidé ještě pamatují, jak byly našroubovány do stromů. Postupem času les odrůstá a mizí ze stromů i tato zajímavost, avšak občas je lze ještě najít na zemi. Po druhé světové válce zůstal prostor nezalesněný a ještě v polovině 70. let využívaly místo děti z Kaznějova jako hřiště ke hraní fotbalu. To však nemělo dlouhého trvání, protože v té době hřiště sloužilo jako malá louka na sekání trávy. Děti byly z pochopitelných důvodů vykázaný a celý prostor ohrazen dřevěným plotem, jehož zbytky jsou na místě dodnes.

Ještě je třeba zmínit slavné divadlo kaznějovského Sokola. Z knihy Historie sokolského hnutí i od dalších pamětníků víme, že sokolská představení probíhala často pod širým nebem, například v Jamkách nebo za velkým kanálem. Mohlo se hrát divadlo i zde? Nálezy mnoha mincí by tomu nasvědčovaly. Navštívil jsem proto dalšího z pamětníků, pana Václava Hercika z Rybnice, který mi pověděl další informace. Místu se říkalo „Ríhojc louka“ podle majitele lesa pana Říhy z Rybnice. Pan Hercik (nar. 1927) si na cvičení Sokolů nevzpomíná, ale pamatuje si, že se opravdu na Ríhojc louce před druhou světovou válkou pořádala divadelní představení, která osobně navštívil. Divadlo těsně před válkou zde nepořádal kaznějovský Sokol, ale ochotníci z Rybnice. To je další z důkazů, že louka byla od počátku 20. století až do druhé světové války všestranně využívána i ke kulturním akcím. Tím bych zakončil článek z historie jednoho zajímavého místa mezi Kaznějovem a Rybnicí, o kterém se jinak nedochovaly žádné informace a málem upadlo navždy v zapomnění.

Václav Forejt

Nález historické železniční výstrahy

Během posledních dnů prázdnin se podařilo vykopat v lese nedaleko strážního domku v Jamkách starou výstražnou desku, která byla v zemi možná více než sto let. Jedná se o těžkou litinovou desku o rozměrech 63 x 47 cm, která byla s největší pravděpodobností umístěna na cestě přes koleje u zmiňovaného wechtru. Podle německo-českého nápisu soudím, že deska je z období Rakouska-Uherska a byla pravděpodobně stržena po vzniku samostatného Československa v roce 1918. Z Pamětní knihy staničního úřadu Kaznějov víme, že hned 28. října 1918 došla do železniční stanice Kaznějov telegrafická výzva z Prahy o odstranění všech památek na bývalé Rakousko a služební řeči se okamžitě stala čeština. Takže je velmi pravděpodobné, že železniční zřízení začali po této výzvě likvidovat vše, co mělo německý nápis a vše, co by připomínalo rakouské mocnářství. V té době na wechtru č.p. 84 bydlel a pracoval jako železniční zřízenec pan Tomáš Dvořák. Od té doby se zde ještě dlouhá léta říkávalo „U Dvořáka“. Je možné, že desku na příkaz z Prahy odstranil v prvních dnech nové Československé republiky právě on. Deska byla původně připevněna jak po obvodu, tak dvěma velkými šrouby uprostřed. Při násilném sejmutí byla vytržena ze středových šroubů a rozlomena na dvě poloviny. Bohužel dva malé kousky se už nepodařilo dohledat, jinak je téměř kompletní.

Václav Forejt

Kaznějovský doBěh zaznamenal rekordní účast

Jak se již stalo tradicí, přišlo se poslední prázdninovou sobotu na kaznějovské koupaliště rozhybat 64 závodníků všech věkových kategorií, tvarů i velikostí bot. Ačkoli všechny webové stránky ukazovaly mráčky, blesky, málem i kroupy, závodní tratě byly po celý průběh závodu suché. Přesně na čas v 10:05 odstartovala nejpočetnější kategorie ročníků 2017 a mladší. Se startovním signálem vyběhla na trať smečka 18ti sice malých, o to však zarputilejších závodníků. Nejrychlejší čtveřici v kategorii mazlíků se stali: 1. místo – Vašík Toncar a Honzík Folk, 2. místo – Jakub Pipiška, 3. místo – Viktorika Smolová.

V druhé kategorii vyběhlo na 100metrovou trať 13 odhodlaných závodníků. Na prvních 3 místech se umístili 1. Tomáš Bílý, 2. Tereška Skalová a 3. Pěta Šácha.

Třetí kategorie odstartovala od železničních závor. Na trať vyběhl šťastný počet 7 závodníků, kteří zdolávali 200metrovou trať. Nejrychleji v kategorii poškoláků do cíle doběhli: 1. místo – Vítek Miška, 2. místo – Klára Novotnáková, 3. místo – Bára Šteflová.

Čtvrtou kategorií jsou poškoláci zdolávající trať dlouhou 250 m, kterou mají okořeněnou kopečkem hned za startem. Z celkového počtu 4 závodníků si na stupně vítězů doběhli Bára Bartoníčková, za ní Sebastián Folk a následovala Marianka Skalová.

Poslední dětské kategorie nejsou jako již tradičně hojně obsazované, možná i proto, že někteří junioři si s chutí zaběhnou raději už dospěláckou časovku než kratší trať. Přesto se na nejdelsí trať dlouhou 470 m vydalo celkem 6 závodníků. Trať vede kolem celého koupaliště a je důležité si řádně rozložit síly. Nejrychleji doběhl do cíle Honza Hrdina, druhé místo patří Elence Herianové a třetí Ládkovi Bílému.

Během čekání na start ratolestí či během čekání než doběhnou, se mohli rodičové vydat na 4km dlouhou časovku. Trať časovky je již léty prověřená a vede lesem v bezpečné vzdálenosti od ruchu kaznějovského koupaliště. Bonbónkem na trati je pak výběh do kopce u vodárny. Kopce ani celé trati se nezaklelo 16 běžců včetně několika závodníků juniorského věku. Kategorii žen vyhrála Kateřina Vašíčková s časem, který by stačil i na vítězství v mužské kategorii.

Stříbro se v ženské kategorii lesklo na krku Ivě Krejcarové a medaili bronzového kovu získala Jana Lavičková. V mužské kategorii byl pak nejrychlejší Miroslav Stezka, na druhou příčku vystoupal Jan Miška a třetí letos již podruhé skončil Ládk Bílý.

Děkujeme všem sponzorům, díky kterým dostali cenu nejen vítězové, ale i všichni zúčastnění: Město Kaznějov, Plzeňský kraj, CEMOS, Pekárna Malinová, Agaricus, MAS Radbuza a BLÁŽA creative for you.

Za pořádající Spolek pro Kaznějov Mirka Bartoníčková

Hráči se zdokonalovali na tenisových kempech

Stejně jako v předchozích dvou letech se i letos konaly v Areálu Tenisového klubu Kaznějov letní tenisové kempy. Zájem o sport byl mezi dětmi a mládeží tak velký, že se místo dvou týdenních běhů uskutečnily tři.

V průměru se do každého zapsalo osmnáct hráčů. Základ jednotlivých kempů tvořili tenisté z domácího klubu a doplňovaly je děti z Plzně a okolí. Co se týče zastoupení chlapců a dívek, tak v tomto ohledu byly počty vyrovnané. Smyslem soustředění bylo nejen se tenisově zlepšit, ale také zapracovat na kondici, rychlosti a hbitosti. „Jeden z kempů byl zaměřený na nejmladší děti až do 15 let, na další se přihlásili i starší hráči do 19 let,“ vyjmenoval trenér TK Škoda Plzeň Marek Vodička, pod jehož taktovkou letní kempy probíhaly. Jeho vůdcovský tým doplňovali další trenéři s bohatými hráčskými zkušenostmi. Děti měly možnost se i učit od tenisty, který patří mezi top hráče v České republice.

Účastníci kempů se scházeli každý den v devět hodin ráno a kurty opouštěli, i když neradi, v pět hodin odpoledne. Rodiče si je vyzvedávali umazané od antuky, upocené, ale šťastné. „Poznali nové kamarády, byla tu dobrá nálada. Využili jsme každou chvíli ke zlepšení,“ zavzpomínal Marek Vodička, který vede kaznějovské tenisty přes šest let.

Hráči každý den plnili jednotlivé úkoly a získávali za ně body. Například za dvouhru, čtyřhru, za vybíjenou, fotbal, skákání přes švihadlo, dvanáctiminutový běh, trefování do kužele a další sportovní disciplíny. Na konci jednotlivých kempů pak byli vyhlášeni zlatí, stříbrní a bronzoví vítězové.

vé. S prázdnou ale neodešel domů nikdo. Cenu, samozřejmě tématicky zaměřenou na tenis, dostal každý.

Kempy ale nebyly jen o sportu. Měly i vzdělávací efekt. „Doběhli jsme si na exkurzi do kaolinového lomu. Bylo to zajímavé a cestou zpět na kurty jsem pak děti zkoušel, co si z vyprávění průvodce zapamatovaly. Určitě se jim získané vědomosti budou ve škole, ale i později v životě hodit,“ dodal trenér. Už nyní plánuje a těší se na soustředí o příštích prázdninách.

Tenisové kempy se uskutečnily za finanční podpory Tenisového klubu Kaznějov, který přispíval na každého svého hráče částkou 800 korun na týden. Poděkování patří řediteli ZŠ Kaznějov Tomáši Korelusovi, který ochotně zapůjčil tenistům tělocvičnu, když přišlo.

Valentýna Bílá

Co si do přírody přinesu, to si také odnesu

Kaznějov se zařadil mezi 2 400 míst v České republice, kde se 18. září konala dobrovolnická akce Uklidíme Česko. Vlna úklidů se konala také ve více než 150 zemích světa a zúčastnily se jí miliony dobrovolníků. Kaznějováků, kterým není lhostejné, jak jejich okolí vypadá, se sešlo 12. I když jejich počet je v porovnání s počtem obyvatel Kaznějova tristní, i tak dokázali zabrat a udělali kus práce.

Po domluvě se starostkou města Mgr. Evou Šimlovou, která si též navlékla rukavice, jsme se společně vydali k bývalé vodárně za hájovnou, kam někdo navozil tuny věcí, které se mu doma nehodily. Pohovku včetně bobíka, několik matrací, oblečení, boty, brusle, dětskou autosedačku, sešity do školy, kapotu od auta, plyšové hračky, nádobí a tak dále. Dohromady toho byly plné tři vozíky za auto.

Mezi harampádím jsme našli i řadu osobních dokladů s čitelným jménem včetně bydliště. Téměř všechny měly jedno společné příjmení. Zveřejňovat ho nebudeme, prozradit ale můžeme, že dotyčný člověk je z Trnové. Dokumenty jsme předali policii a jednání v této věci už necháváme na ní. Pro slušného člověka je jednání takového tvora nepochopitelné. V dnešní době, kdy se bezplatně můžeme zbavit nepotřebných věcí odvezením do sběrného dvora, skončí v přírodě. Nepořádek byl v objektu vodárny, kolem které vede cyklotrasa, několik let a bylo to ostudou pro naše město. Budeme doufat, že se situace už nebude opakovat. Ve vodárně, ani nikde jinde. Černé skládky nejsou problémem jen Kaznějova. Vznikají všude, kam jen pán tvorstva dokáže dojít nebo dojet autem.

Po zlikvidování něčí domácnosti v přírodě jsme se vydali pěšky ke koupališti, kde jsme v jeho okolí nasbírali dalších pět pytlů. Zejména to byly plechovky, petky, pytlíky od brambůrků, sušenek a podobně. Škoda, že jsou všude odpadkové koše. Do akce Uklidíme Kaznějov se zapojila, i když na vlastní pěst, také paní Marie Palmová, která vygruntovala kapličku. Všem těmto dobrovolníkům děkujeme a rádi se s nimi vydáme vstříc nepořádku opět na jaře, kdy bude další ročník Uklidíme Česko. Ti z vás, kteří nemají rádi hromadné akce, se do úklidu mohou zapojit kdykoliv na vlastní pěst. Obavu, že se z procházky vrátíte s prázdnou, rozhodně mít nemusíte. Někteří se totiž jednoduším heslem, že co si do přírody přinesu, to si také odnesu, neřídí!

Za Spolek pro Kaznějov Valentýna Bílá

Byl horký letní den a celý svět se smál

Vsobotu 14. srpna byl horký letní den a několik lidí mělo o trochu víc důvodů pro smích, než Ti, kteří se jen radovali z krásného dne. V Kaznějově se konal první ročník Opiliády, aneb pivního běhu. Cílem tohoto závodu bylo v co nejkratší době zdolat trasu v délce zhruba 5 km a po cestě vypít 5 malých piv. Pro ty, kteří neholdují pivu, byla připravena cola s rumem. Rozzářené a usměvavé tváře závodníků tudíž nezpůsobovala jen radost z pohybu a hezkého počasí, ale i tekutiny, jež museli po cestě vypít. Letošní novinkou byla kategorie pro mládež, která mohla závod absolvovat pouze na vodě či limonádě.

Stejně jako loni startovala Opiliáda na koupališti, o výborné zázemí a první nápoj se postaral kiosek Pijavice. Odtud se běželo lehce, trasa vedla po rovině až do pizzerie Káčko, kde na běžce čekal další nápoj. Následující etapa přinesla asi největší úskalí závodu v podobě překonání celého kopce od Káčka až k další zastávce s povinným drinkem, k restauraci U Foksů. Řekněme si to ovšem na rovinu, to pivo zde ale bodlo! Každý závodník odtud odbíhal s veselou tváří a lehčím krokem nejen kvůli posilujícímu nápoji, ale i díky vědomí, že tu těžší polovinu už má za sebou a do další zastávky, opět do pizzerie Káčko, poběží z kopce. Poslední rovinatá část běhu s konečným bodem a závěrečným drinkem opět v Pijavici na koupališti prověřila sportovní nadšení všech účastníků. Někteří se zaměřili na finiš a nechali na trati všechno, jiní zase do všech stran rozdávali rozevláté úsměvy a závěr pojali spíše společensky.

Páté místo na mistrovství ČR i díky Dominiku Šubrtovi

Vkolektivu kaznějovských mladých hasičů jsou děti od 3 let věku jako přípravka a mladí hasiči u nás pak pokračují i v kategoriích mladších a starších žáků do 15. roku věku. I přes omezení, která se podstatně dotkla celé oblasti mládežnického sportu v minulých 18 měsících a která některým dětem sebrala možnost uplatnit v soutěžích dřívější dlouhodobý trénink, se nám v soutěžích mladých hasičů v rámci okresu stále daří pohybovat se zhruba v polovině výsledkového pořadí.

Několik bývalých starších žáků se opět úspěšně kvalifikovalo na úroveň instruktorů, takže mohou v kolektivu předávat své zkušenosti a podílet se na výchově dalších generací mladých hasičů.

V následující věkové kategorii – dorostu - již soutěží chlapci a dívky v samostatných kategoriích a požární sport se na této úrovni mnohem více stává skutečně výkonnostním sportem. I proto je počet dorosteneckých družstev mnohem nižší, než je tomu v kategorii žáků. Těší nás, že jeden ze členů a odchovanců našeho dětského kolektivu, Dominik Šubrt, pokračuje v požárním sportu v rámci družstva dorostenců z Manětína, které je v současnosti v našem okrese jediné.

Jedno však bylo pro všech šestnáct účastníků společné, a to dobrá nálada. Mezi sportovci panovala všeobecná shoda, a to rozhodnutí absolvovat příští rok pivní běh zase. Nechte se i Vy zlákat a vydejte se příští rok na start Opiliády, vždyť v jakém jiném závodu jde více o to, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.

Pro letošek děkujeme nejen nadšeným závodníkům, ale též výše zmíněným restauračním zařízením. Děkujeme také kaznějovské firmě BLÁŽA creative for you, která vítězům na bednách věnovala originální skleničky s názvem akce.

Za pořádající Pohyb Kaznějov, oddíl volejbalu, Klára Růžková

Družstvo manětínských dorostenců vyhrálo 19. června krajské kolo v požárním sportu v Tachově a postoupilo na MČR dorostu do Zábřehu na Moravě. Ve dnech 3. až 5. července se na MČR utkali s dalšími 14 družstvy ve čtyřech disciplínách - štafetě 4x100m, 100m s překážkami, požárním útoku a znalostním testu. Ve štafetě skončili čtvrtí, v běhu na 100 m překážek pátí, v testu uspěli bez chyb a v požárním útoku skončili na desátém místě. Celkově to pak stačilo na velmi pěkné 5. místo na MČR dorostu. Jsme rádi, že jeden z našich členů mohl být při tom.

Monika Šubrtová, SDH Kaznějov

O kaznějovské vlajce

Kaznějov, stejně jako většina obcí v České republice, má udělený svůj vlastní obecní znak a svoji obecní vlajku. Zatímco náš obecní znak se objevuje jak na naší škole, tak i na úřadě, na naší obecní vlajku se bohužel se vším všudy zapomnělo.

Naše vlajka je vzácná – skládá se totiž ze dvou vodorovných pruhů – červeného a zeleného. Nic jiného na ní není, a v tom spočívá její vzácnost. V České republice schvaluje obecní symboly expertní skupina parlamentního Podvýboru pro heraldiku a vexilologii („znakovědu“ a „vlajkovědu“). Její členové mají za úkol zajistit, že vlajky užívané českými obcemi, budou kvalitní a nezaměnitelné. Pro tyto účely si expertní skupina stanovila pravidla, takzvané „desatero“, skrz které těchto cílů dosahuje. S narůstajícím počtem obcí, kterým byly symboly uděleny, narůstá i složitost jejich symbolů – jinak to pro zachování nezaměnitelnosti ani nejde. Proto podvýbor aplikuje přístup „kdo dřív přijde, ten dřív mele“. Obce, které si první zažádají o jednoduché vlajky, je také dostanou. Další mají již smůlu. Abychom pochopili, co činí dvoubarevné vlajky tak vzácnými, je potřeba vytáhnout kalkulačku. V české vexilologii je sedm základních barev (červená, zelená, modrá, fialová, černá, bílá (stříbrná) a žlutá (zlatá)). Z nich je možné vytvořit celkem 42 dvoubarevných kombinací. Od nich musíme odečíst kombinace, které se shodují s vlajkami jiných států a jejich administrativních jednotek, či kombinace, které nevytváří dostatečný kontrast (černá-fialová, bílá-žlutá atd.). Zbudou nám pak pouze asi dva tucty možných dvoubarevných vlajek. V moři více jak 5000 udělených obecních vlajek tedy jde opravdu o vzácnost.

Kaznějov však svůj znak a vlajku dostal již v roce 1998. A právě brzká žádost o symboly se mu vyplatila a získal tak jednu z mála možných dvoubarevných vlajek. Ostatní obce, které by tuto kombinaci mohly chtít (například Blazovice, Hluboš či Chlustina), už měly smůlu a musely si své dva pruhy odlišit přidáním dalších figur nebo barev. Máme tedy vzácnou, hodnotnou a kvalitní vlajku, kterou by nám mnoho obcí a měst mohlo závidět. Kde však tato vlajka je? Na městském úřadě zeje zdobená žerď prázdnou, a to i během svátků. Od roku 1998 jsme svou vlajku vyvěsili jen párkrát, v posledních letech vůbec, a to ani během obecních akcí. Přitom některé obce své vlajky vyvěšují na sloupech veřejného osvětlení, jiné dávají malé vlaječky dětem odcházejícím ze základních škol nebo je vyvěšují u pomníků. Mnohé obce (například i Chodová Planá, Čeminy a mnoho dalších menších obcí) mají svoji vlajku vyvěšenou i ve všední dny, a nejen během svátků.

Je zde ale i druhá kategorie obcí, jejichž vlajky mají životnost jednoho volebního období, po kterém na ně následující zastupitelstvo zapomene a pouze se na ně práší v depozitáři, ačkoli by mohly být hrdě použity spolu se státní vlajkou (popřípadě vlajkou EU nebo kraje). Kaznějov se bohužel zařadil právě do této druhé, nechvalné kategorie. Obecní vlajky jsou důležitou součástí místní identity (podobně jako název obce nebo místní sportovní týmy) a je v zájmu obce, aby svou vlajku vystavovala a pomáhala tak tuto identitu budovat a posilovat.

Na začátku tohoto roku jsem se pokusil situaci změnit, protože se dokonce objevovaly názory, že by prezentace vlajky nebyla vhodná, jelikož se podobá vlajce Běloruska a za současné vyostřené situace v této zemi není vhodné ji proto vyvěsit. Základním faktem je, že se kaznějovská vlajka od běloruské celkem zásadně a jasně liší. Běloruská vlajka se zřetelně odlišuje ve všech ohledech (poměr stran vlajky, poměr pruhů a především rozlišujícím bílým vzorem v její žerďové části), společně máme pouze barvy červenou a zelenou. Dokonce bychom mohli říct, že se naše vlajka spíše podobá vlajce Burkiny Faso (která má uprostřed ještě žlutou pěticípu hvězdu), což určitě není podoba, která by naší vlajce lichotila.

Nikoho ve městě však tato podobnost netrápí a trápí by tedy neměla ani jakákoliv domnělá podoba s vlajkou Běloruska. Naopak je nutné zdůraznit, že vlajka na úřadě nevlaje již mnoho let a náš problém tak dalece přesahuje současný vyostřený politický pat v Bělorusku. Kdyby na městském úřadě posledních dvacet let vlajka vlála, a kdyby všechna dosavadní vedení města vynaložila snahu seznámit občany s její podobou, opravdu bychom se nemuseli žádně záměny vlajky za jinou obávat. Kdyby dokonce pak došlo k dočasnému svěšení vlajky kvůli situaci v Bělorusku, přišlo by to občanům nepochopitelně.

S ohledem na vše výše uvedené jsem před časem kontaktoval městský úřad s žádostí o vyvěšování obecní vlajky. Starostkou města mi bylo přislíbeno její vyvěšení, za což děkuji.

Kaznějov tedy má své symboly, které jsou kvalitní a jedinečné. Má důvod je vyvěšovat a být na ně pyšný. Pojďme tedy vyvěšovat městskou vlajku a společně tak ukázat, že máme jako Kaznějováci společnou identitu a jsme na své symboly patřičně hrdí. Vždyť si to zasloužíme my i naše vlajka!

František Hep, srdcem Kaznějovák a zapálený vexilolog, který za cenné připomínky k obsahu článku děkuje Kryštofu Hukovi, jednateři České vexilologické společnosti

První letní soustředění stolních tenistů

Ve dnech od 16. do 21. 8. proběhlo v Radovánku v Kaznějově první letní soustředění oddílu stolního tenisu pod vedením Petra Dvořáka, Radka Holoty a Viléma Riegera. Soustředění se zúčastnilo celkem 10 dětí, a to nejen členů našeho oddílu, ale i těch, kteří chodí na kroužek v ZŠ, případně hrají pouze doma. Myslím, že se všichni velmi rychle začlenili do našeho kolektivu a jejich výkony během soustředění rychle rostly.

V rámci každého dne děti absolvovaly herní trénink, trénink všeobecné průpravy, video blok a tematickou dvouhodinovku.

Herní tréninky probíhaly na třech stolech. Na prvním byl osobní trénink s Petrem, na druhém byl nácvik zadaných herních kombinací ve dvojici a na posledním děti trénovaly údery za pomoci robota. Všeobecné tréninky byly věnovány kondici, všeobecné pohybové přípravě a tréninku přesnosti úderů. Čas po dobrém obědě v Modrém Hrozu byl využit ke sledování videí. Zde se děti seznámily s nejznámějšími českými a světovými hráči a shlédly velmi zajímavé až neuvěřitelné údery na YouTube. Dozvěděly se více o pravidlech stolního tenisu a práci rozhodčích. Poznaly, jak se stolním tenisem baví naše legendy Panský a Orlowski a poslední den byl věnován představení stolního tenisu jako sportu pro každého. Zde byly shlédnuty ukázky z paralympiády, deaflympiády (olympiáda pro sluchově postižené, které se účastnil i Jaroslav Helus – kaznějovský rodák) a pořad o plzeňském Rudolfu Chroustovi, který byl velmi úspěšným reprezentantem ve veteránských kategoriích a dodnes trénuje v Radovánku v Plzni.

Tematická dvouhodinovka byla věnována doplňkovým hrám a soutěžím. Zde jsme například soutěžili ve sjezdovém lyžování za pomoci Nintendo s balanční podložkou, hráli pétanque nebo disk golf. V rámci tohoto času jsme též přivítali naše hosty. Olga Holotová ve čtvrtek ukázala dětem kompenzační a dechová cvičení. V pátek nás navštívil

Jaroslav Hadrava, tělesně postižený sportovec, dvojnásobný vicemistr Evropy a spoluhráč Petra v TJ Sokol Lhůta. S Jardou jsme se hráli ukázkový zápas a pak si proti němu mohli zahrát zájemci z řad dětí, kterým Jarda v průběhu hry udílel cenné rady.

Na závěr soustředění se přespávalo v tělocvičně a tak se mohl večer v klidu zakončit táborákem s vuřty a grilovaným hermelínem. Sobota se již nesla v duchu závěrečného turnaje, kde se začalo skupinou dívek a skupinou chlapců. Po skupinové fázi byli dekorováni přeborník soustředění Vilém Rieger ml. a přebornice soustředění Alexandra Mikutová. Turnaj poté pokračoval ve smíšeném pavouku, kde celkově vyhrál Vilém Rieger ml.

Vítězi jsou ale všichni, kdo se zúčastnili. Předvedli nádherné výkony a doufáme, že to byl pro ně krásně strávený čas, stejně jako pro mne, Petra a Vildu.

Děkujeme našim hostům a samozřejmě všem dětem. Doufáme, že podobnou akci brzy zopakujeme a přejeme všem hodně úspěchů za zelenými stoly.

Za celý trenérský tým Radek Holota

Na pohádkové cestě se děti protáhly s Burákem či Elsou

Pandemie covidu nás připravila o společenský život. Nemohli jsme se scházet, chodit za kulturou ani sportem. Život se jakoby zastavil. Byli jsme proto rádi za jakýkoliv impuls, který nás vytáhl z nudné a zároveň stresující doby. Milé překvapení si pro děti a jejich rodiče připravila Míša Mudrová z Pohybu Kaznějov. Protože už druhým rokem spolu s dalšími členy spolku nemohla kvůli covidu uspořádat mezi Kaznějováky oblíbený Dětský den, vymyslela náhradní program ve formě pohádkové cesty.

Spolu s dcerou Terezkou rozmístila na zhruba tříkilometrové trase po Kaznějově a v jeho okolí 12 obrázkových zastavení. Kdo chtěl, mohl si zkusit uhádnout odpovědi na otázky k pohádkám a zároveň se trochu protáhnout. S krtčkem si zaskákali, s Burákem zaběhali, s Elsou procvičili paměť, s Matem a Patem postavili domeček nebo se Spongebobem objali strom. Tahle 'houba' v kalhotách pak dovedla děti k pokladu, kde si vybraly zaslouženou odměnu.

Na stezku, která vedla od vlakového nádraží kolem sila, lesem ke kaolince a ke koupališti, mohli vyrazit zájemci od 13. června do konce měsíce. Organizátorka nakonec stezku prodloužila až do konce července.

Je fajn, že jsou v Kaznějově lidé ochotní ve svém volném čase udělat něco pro druhé. Děkujeme!

Valentýna Bílá

Největší srdce z hliníkových koulí pro Kamilku

Blanka Böhmová se opět zapsala do České knihy rekordů. Na začátku září vytvořila rekord s největším srdcem z hliníkových koulí. Na zem kaznějovského koupaliště jich dohromady vedle sebe za asistence účastníků Buřtování se sousedy vyskládala 172 o celkové váze 84,4 kg.

„Srdce mělo na výšku 11,6 metru a v nejširším místě měřilo 9,6 metru. Mohu prohlásit, že se jedná skutečně o rekord,“ řekl těsně po zaměření komisař a prezident Agentury Dobrý den z Pelhřimova, která spravuje Českou databanku rekordů, Miroslav Marek.

Materiál na koule sbírala rekordmanka dva roky. Přišlo jí jako plýtvání, aby obaly od paštik, jogurtů, platička od léků, kalíšky od čajových svíček a další použitý alobal, který lze zrecyklovat, skončil v koši. Vyburcovala proto lidi v Kaznějově a v okolí a začalo se sbírat. „Prvotní myšlenka ale byla, že hliník budeme sbírat pro třináctiletou Kamilku Havlovou z Plzně, která se narodila s vývojovými vadami mozku,“ vypráví Blanka.

Ta je s Kamilkou v kontaktu již několik let a předání největšího srdce bylo jakýmsi završením dlouholeté pomoci. Nejříve Blanka pro ni s pomocí dalších dobrovolníků sbírala plastová víčka. Když je ale přestali vykupovat, předsedala na sběr hliníkových plechovek. „A věřte, že v Kaznějově se v té době žádné po zemi neválely. Zapojila se celá řada známých, kamarádů, ale i cizích lidí. Nejenže je shromažďovali doma, ale když viděli nějakou na zemi, pro Kamilku ji sebrali,“ vzpomíná Blanka. Ve školce pak plechovky skladovala, přebírala, sešlapávala a třídila do doby, než si pro ně Kamilčina maminka přijela.

Kromě plechovek jí lidé začali nosit i hliníkové obaly a víčka od piva. „To už byla náročnější práce. Všechno jsem musela přebírat. Někdy jsem si připadala jako Popelka. A když z plechovek vytékaly zbytky piva, nebylo to zrovna moc pěkné. Pak mě napadlo dát do šaten školky kbelíky a děti házely do jednoho plechovky, do druhého víčka od piva a do třetího hliníková víčka. A tenkrát vznikl nápad udělat z nich koule a ty pak vyskládat ve tvaru srdce pro Kamilku,“ vzpomínala rekordmanka, která má na kontě celkem 6 zápisů do knihy rekordů.

Sběr ale přerušila pandemie koronaviru a věci už nebylo možné ve školském zařízení skladovat a přebírat od lidí, kteří je nosili. Blanka se ale nevzdala a koule kulila doma. To už jí ale hliník nosili jen známí. Přesto se dostala na neuvěřitelných 172 koulí.

Vytvořit z obalů koule ale nebylo jednoduché. „Nedařilo se mi, aby věci držely pohromadě. Ale nakonec jsem to vychytala a obaly zabalila do použitého alobalu. Pro představu, na výrobu jedné koule byl spotřebován materiál, který se vešel do 50litrového kbelu. Ukulení jedné koule mi zabralo zhruba hodinu,“ popsala složitý proces.

„Blanka je člověk se srdcem na pravém místě. Obětuje se pro druhé a takových lidí si velice vážím,“ řekl během zapsání rekordu prezident Agentury Dobrý den Miroslav Marek z Pelhřimova. Ten rekordmance věnoval několik volných vstupenek do jejich muzea kuriozit v Pelhřimově. A jak jinak, Blanka je všechny během chvilky rozdala.

„Moc za ně děkuji. Zároveň chci poděkovat všem lidem z Kaznějova, kteří mi se sběrem a uspořádáním akce na koupališti jakkoliv pomohli, zejména pak ředitelce mateřské školy Petře Wolfové, Radovánku v Žihli a Městu Kaznějov,“ vyjmenovala.

S Blankou se pan Marek naposledy setkal v červnu, kdy do města rekordů odjela s nejdelším květinovým kobercem. Téměř 84 metrů dlouhý koberec posázený 6 874 kyticemi z vlny ale není jen odloženou kuriozitou. Koberec se dá rozpojit na díly po 120 cm a kdo chce, může si ho koupit. Výtěžek z prodeje jde do tornádem zasažených moravských Hrušek. Do začátku září se vybralo 21 tisíc korun.

Řada místních lidí finančně podporuje také Kamilku Havlovou z Plzně. Její mozek byl po vyvolaném císařském porodu dlouho bez kyslíku. Lékařům se miminko podařilo zachránit, ale mozek Kamilky je nenávratně poškozený. Je plně odkázaná na 24hodinovou pomoc své maminky a bez invalidního vozíku se dnes už neobejde.

Pokud byste jí chtěli usnadnit život a přispět na rehabilitační pomůcky, můžete tak učinit na transparentní účet:

2001452729/2010

Valentýna Bílá, Spolek pro Kaznějov

V Kaznějově se rodí literární hvězda

Na pultech knihkupectví se brzy objeví nová kniha s názvem *Převozník*, jejíž autorkou je teprve devatenáctiletá Zuzana Pokorná z Kaznějova. Ta si pro svoji prvotinu vybrala vědeckofantastický žánr.

„Děj se odehrává v ne až tak vzdálené budoucnosti, několik let po poslední velké válce. Je to příběh několika mladých lidí, které bída a všemožné osobní důvody donutí účastnit se záhadného experimentu. Jenže nikdo z nich nemůže tušit, co je vlastně čeká. Několikrát zavítáme do zrádného lidského podvědomí těsně před smrtí...“, nastiňuje děj knihy Zuzka. Původně o válce nijak zvlášť psát nechtěla. Ale když se rozhodla pro sci-fi, jejíž děj se bude částečně odehrávat v umírajících podvědomích, došlo jí, že příběh potřebuje melancholickou a lehce depresivní kulisu, kterou jí právě svět zničený válkou mohl poskytnout.

Rukopis psala zhruba šest měsíců, kdykoliv to bylo jen možné. A doba lockdownu tomu takříkajíc dávala zelenou. K počítači usedávala téměř každý den zhruba na dvě hodiny. „Někdy jsem ani nevěděla, co vlastně zrovna napíšu, ale nakonec to prostě nějak vyplynulo,“ vzpomíná.

Nyní, kdy pracuje na druhém dílu sci-fi série, se snaží být ve své práci zodpovědnější. „Vždycky než začnu psát novou část, nejdříve si přečtu tu předešlou. A třeba se také pokouším příběh si rozplánovat dopředu na papír,“ prozradila studentka maturitního ročníku plzeňského gymnázia. Zároveň ale přiznala, že na psaní už tolik času jako v době pandemie nemá. Věřící ale, že po úspěšném složení maturity a přijímacích na vysokou školu se do psaní vrhne s plným nasazením.

První knížku, která ale zůstala schovaná v šuplíku, napsala Zuzka už v devíti letech. Jmenovala se *Za stanem je divočák*. Kolem třinácti let ji uchvátilo sci-fi a proto i většina

toho, co od té doby napsala, patří tomuto žánru. „*Převozník* je ale první věc, o které jsem si řekla, že by stála za pokus, aby si ji přečetla veřejnost,“ prozrazuje.

Vydat knihu ale není jednoduché, také tady hrají velkou roli peníze. Rukopis poslala do dvou vydavatelství, z nichž jedno Zuzce odepsalo. Sice, že knihu nevydají, ale odkázali ji na online nakladatelskou službu Pointa. A právě tam se o budoucnosti rukopisu rozhodovalo. Pokud si totiž knihu online zakoupí dostatek lidí a tím zafinancují náklady na její výrobu, vyjde v tištěné podobě. Zapotřebí bylo 86 tisíc korun. A povedlo se. Kniha spatří světlo světa 1. listopadu.

„Nejvíce mi pomohla rodina, něco jsem dala ze svého. Převozníka si objednávali kamarádi, známí, předkoupilo si ho ale i poměrně dost lidí, které vůbec neznám. To mě mile překvapilo,“ netají se radostí mladá autorka.

A tím začal kolotoč práce na knize. Než knihu poslala do vydavatelství, četla ji jen rodina, kamarádi a učitelka českého jazyka. Poté se začala ladit s betačtenářkou, redaktorem, korektorkou a grafikem. Právě grafik Martin Stehlík je autorem obálky knihy. „Moc se mi líbilo jeho portfolio, tak jsem mu napsala mou představu a on pak na jejím základě obálku vytvořil. Z návrhu jsem byla nadšená a spolupráce s ním byla skvělá,“ vzpomíná. Kromě ilustrace je na obalu knihy citát: Nikdy nevstupuj do řeky, na jejíž konec nedohlédneš.

Ve svazku žádné další ilustrace nejsou. I když se nabízí otázka, proč neoslovila svoji talentovanou sestru Alici? „Chvilku jsme nad tím se sestrou diskutovaly, protože si myslím, že by bylo super využít toho, že mám doma skvělou malířku. Ale s ilustracemi by tisk vyšel na mnohem víc peněz,“ vysvětlila důvody.

Knihu je nyní možné zakoupit na stránkách Pointa a od listopadu i ve všech velkých knihkupectví.

Valentýna Bílá

Letní umělecké soustředění

Od 15. do 20. srpna pořádala Základní umělecká škola Kralovice včetně poboček Kaznějov a Horní Bříza již potřetí milované a legendární prázdninové soustředění ve Spáleném Poříčí. Co se od předešlých let změnilo? Název. Tentokrát jsme už nebyli na LHS (Letní hudební soustředění) ale LUS (Letní umělecké soustředění). Letos jsme se nezúčastnili pouze my hudebníci, poprvé si tento skvělý týden přijelo užít i několik žáků nově otevřeného výtvarného oboru. Přibrali jsme s sebou výtvarníky, natrénovali nové skladby, bylo nás o dost více než minule. Malíři za ten necelý týden namalovali spousty obrazů a hudebníci zase secvičili několik novinek. Na Harryho Pottera nám dokonce přišel dirigovat skutečný kouzelník v hábitu.

Ale ty nejdůležitější věci se nezměnily. Zase jsme si to pořádně užili a nechtěli jsme se vrátit domů. Myslím, že teď určitě nemluvím jen za sebe, ale i za všechny ostatní, kteří byli při tom. Naše soustředění je vždycky tím světlem, díky kterému ještě nepropadáme depresi, že nám ty prázdniny už zase tak rychle utekly. Jsou to ty nejkrásnější chvíle z celého roku. Bylo skvělé potkat lidi stejně nadšené pro věc, hrát s nimi, tvořit s nimi, povídat si a smát se. Za nás zůzkovské veterány a vykopávky říkám, že nebýt LUS, nejspíš by z nás nikdy nebyla tak skvělá parta, a věřím, že ti mladší

to mají stejně.

Takže už potřetí z celého srdce děkujeme za tuhle příležitost, za tyhle nezapomenutelné chvíle! Děkujeme především řediteli naší základní umělecké školy Bc. Luboši Markovi, DiS. a všem, kteří se na LUS podíleli, za ten obrovský kus práce. Děkujeme, že jsme už potřetí mohli být spolu a prožít další úžasný týden. Nikdo jsme nechtěli domů. Chceme zpátky. Chceme naše čtvrté soustředění.

Zuzana Pokorná, žákyně ZUŠ

Konec jednoho příběhu

„No tak že bych ještě sklídl, na zimu prodal kravku a na jaře už nezaseju,“ legendární věta dědy Komárka, který se v jedné z nejslavnějších českých komedií Na samotě u lesa rozhodne prodat svoji chalupu...

Přesně tahle slova Josefa Kemra mě napadla při povídání s Michalem Avukem a Eliškou Majeskou, kteří se po patnácti letech rozhodli, že prodají hájovnu na samotě u kaznějovského lesa.

Kravka se sice u hájovny nikdy nepásla, ale kůň Pifflík, poník Sára, koza Claudie a slepice Pepi ano. V králíkárně dupali králíci a morče, na zahradě syčely husy, kdákaly slepice, z hájovny se ozýval zpěv andulky a o přítomnosti kolemjdoucích vytrvale informovali své páníčky dva psi z útulku Lojs a Bert.

„Hájovnu jsme si vlastně koupili kvůli zvířatům, abychom je měli kde chovat. A tady bylo pro ně spousta místa včetně velké stodoly. Zároveň jsme měli rádi samotu, les,“ vzpomínala Eliška s Michalem, kteří pocházejí z Plas, na rok 2006, kdy v novinách četli inzerát, že hájovna v Újezdě – Kaznějově je na prodej. Ještě než si plácli s původním majitelem, začali do hájovny jezdit a sekat trávu, aby příští rok zjara měli jejich zvířata kvalitní krmivo.

Začátky nebyly jednoduché. Hájovna byla doslova vybydlená, někde bez oken, všude se válelo harampádí. Než se Eliška na samotu spolu s tehdy devítiletou dcerou Eliškou a mladším synem Lukášem nastěhovali, musel Michal zrekonstruovat topení.

„Vychovali jsme tu děti, bylo nám v hájovně dobře. Je naše srdcovka,“ netajila se láskou k domečku postavenému po druhé světové válce Eliška.

Zatímco většina lidí chová zvířata pro užitek, Michal s Eliškou to mají jinak. „My jsme vlastně všechna zvířata pojmenovali. Proto když jsem měl zabít králíka, vůbec se mi do toho nechtělo. Prase jsme nikdy neměli, protože bychom ho museli nakonec sníst. Tak jsme chov ve velkém zrušili a zvířata jsme u nás nechávali dožít,“ prozradil na sebe Michal.

Nyní se ale s většinou z nich museli s ohledem na nové sousedy rozloučit. Pečlivě jim ale vybrali náhradní domovy, kde jim bude dobře. Do toho svého nového začátku si vzali pouze fenku Lojs. Odstěhovali se tam, kde oba vyrůstali. Do Plas. Rozhodování, zda zůstat v hájovně nebo odejít, oba přirovnali k těžké Sophiině volbě. „Hájovna potřebuje opravit a s tím jsou spojené velké investice, které nemáme. Museli bychom si vzít znovu hypotéku, splácet další úvěr. Nebo hájovnu prodat a za získané peníze si postavit nový dům na pozemku v Plasích, který jsem zdědila. V místě, kde jsou blízko obchody, lékař, služby,“ přemýšlela Eliška o budoucnosti. Nakonec se rozhodli prodat a postavit si menší domek v nádherné lokalitě nad Plasy, kde jsou alespoň částečně obklopeni lesem.

Při povídání s oběma, den před předáním klíčů novému majiteli 18. září, mě napadla otázka, jestli o prodeji hájovny nerozhodl také fakt, že zamýšlený obchvat Kaznějova povede jen kousek od nich. „Samozřejmě, když jsme se sem nastěhovali, o obchvatu jsme nechtěli ani slyšet. Teď bychom ho ale uvítali,“ prozradil Michal. „Ono totiž dostávat se na samotu byl někdy těžký oříšek. Když hodně přšelo, déšť vymýlal příjezdovou cestu, jindy bylo bahno nebo ledovka a často jsme museli z auta vyndávat pilu, abychom rozřezali strom spadlý přes cestu. Kolikrát jsme se s autem museli v zimním období pořádně rozjet už od kolejí u koupaliště, abychom cestu do kopce vyjeli. A protože jsme museli být denně pojízdni, stali se z nás dobrovolní abstinenti. Zkrátka jsme museli být vždy připraveni usednout za volant.“ Z hájovny mají ale i hezké a veselé historky. To když se jim prasata prohnala po zahrádce a obrátila trávu vzhůru nohama. Nebo když Michal našel malé lyže, stoupl si na ně u závory vedle hájovny, rozjel se po ledovce a zahučel do mladých jehličnatých stromů. Nebo když se v lese v průtrži mračen schovávalo asi 20 cyklistů. Pozvali je domů, uvařili kávu a povídali si s nimi, než přestalo pršet.

„Prožili jsme tady kus života. Páli bychom si, aby si hájovnu koupili hodní lidé, kteří ji budou mít rádi jako my. Opraví ji, protože ona si to zaslouží,“ uzavřeli.

Valentýna Bílá

V září školního roku 2021/2022 nastoupilo na naši školu celkem 305 žáků, z toho 151 žáků prvního stupně a 154 žáků druhého stupně. V letošním školním roce byly otevřeny dvě první třídy s celkovým počtem 32 žáků. Průměrná naplněnost tříd na prvním stupni je 16,77 žáků a na druhém stupni 19,25 žáků. Výuku zajišťuje celkem 24 pedagogických pracovníků a 5 asistentek pedagoga, které působí na prvním i druhém stupni. Školní družinu využívá celkem 91 žáků 1. až 5. ročníku. Výuku v družině zajišťují 4 vychovatelky. O chod školy se stará celkem 12 provozních zaměstnanců.

První školní den letošních prvňáčků

Mgr. Tomáš Korelus, ředitel školy

Slavnostní přivítání našich nových prvňáčků proběhlo 1. září ve školní jídelně.

Pan ředitel školy Tomáš Korelus a paní starostka Eva Šimlová přivítali všechny malé školáky společně s námi, učiteli 1. tříd, a uvedli je do nové etapy života - života školáka.

Po slavnostním uvítání se děti již bez rodičů odebraly do svých tříd, kde je čekaly zábavné seznamovací aktivity. Stejně jako děti se i my těšíme na všechny společně prožité dny v tomto školním roce :-)

Edita Beranová, Kateřina Beranová

Exkurze v Mladé Boleslavi

V rámci projektu EU, ve kterém naše škola spolupracuje se SŠ Kralovice, se žáci 9. ročníku ve středu 8. 9. 2021 zúčastnili celodenní exkurze do automobilového a leteckého muzea v Mladé Boleslavi. Společně jsme měli možnost prohlédnout si starší i nejnovější typy automobilů jak značky Laurin a Klement, tak i značky Škoda. Dozvěděli jsme se zajímavosti z výbavy a řízení jednotlivých vozů i z jejich historie. S výrobou a montáží automobilů nás seznámil krátký naučný film.

Také letecké muzeum Metoděje Vlacha nás potěšilo množstvím rozličných druhů historických letadel z 1. poloviny 20. století, z nichž většina létá dodnes. Všichni si též chtěli vyzkoušet rychlé opuštění letadla po skluzavce. Zkusit jsme si mohli i simulátor letu nebo účinky přetížení na gyroskopu, čehož k našemu údivu využily nebojácné dívky.

Účastníci akce byli pohoštěni svěží svačinou i dobrým obědem. A tak jsme se spokojeni a plni dojmů navečer vrátili zpět do Kaznějova. Za výbornou spolupráci i organizaci děkujeme SŠ Kralovice a těšíme se na další zajímavé akce.

Václava Vitoušová

Nový školkový rok

Opět jsme po letních prázdninách zpátky za školkovými vrátky. Některé děti už svoji školku velice dobře znají, jiné se teprve začaly v novém, pro ně dosud neznámém prostředí zlehounka rozkoukávat. A nechci to „zakřiknout“, ale zatím jde našim nejmenším to takzvané rozkoukávání mooc dobře.

V letošním školním roce je k 1. září zapsáno do kaznějovské mateřské školy celkem 118 dětí. Z toho do MŠ sídliště bude docházet do třídy Kytíčky 21 dětí (nejmladší), třídy Sluníčka 23 dětí (4-5 leté) a třídy Sovičky 23 dětí (nejstarší předškolní). Do MŠ u továrny do třídy Koťátka 19 dětí (nejmladší), třídy Myšky 21 dětí (4 – 7 leté) a 11 dětí do třídy Šnecci – třída se speciálními vzdělávacími potřebami (nejstarší předškolní).

Podzim si zpestříme zajímavými a zábavnými akcemi. Starší děti z obou mateřských škol navštíví Sférické kino v kaznějovském Víceúčelovém kulturním zařízení. Nejstarší předškoláci pojedou na výlet do Centra stavitelského dědictví Plasy, kde pro ně bude připraven vzdělávací program na podporu polytechnického vzdělávání. Cílem této zážitkové pedagogiky je propojit formální i neformální vzdělávání dětí, podpořit u nich polytechnické dovednosti a rozvinout jejich hrubou i jemnou motoriku prostřednictvím objevů a her.

Do MŠ u továrny zavítá divadlo s představením „Šapití ve školce“, do MŠ sídliště divadlo s pohádkami „Zelený panáček“ a „O pejskovi a kočičce.“

A po více než roční odmlce se budeme se všemi našimi předškoláčky opět pravidelně účastnit předplavecké výchovy v bazénu ZŠ Kaznějov.

Kateřina Mandousová

Letošní rok jsme zahájili kroužky první týden v říjnu. Těšit se můžete na spoustu novinek, jako jsou například mažoretky, hra na kytaru, dramatický kroužek, LEGO robotics nebo míčové hry. Během roku chystáme spoustu víkendových akcí a soustředění, na které s námi můžete jezdit, ať už chodíte na kroužek nebo ne.

Pro starší žáky nabízíme kroužek Organizační klub Šuplík, ve kterém si mohou najít nové známé, podílet se s námi na akcích a připravovat se s námi na střední školy. Kroužek je zdarma a je děláný na míru dospívajícím slečnám a chlapcům.

S RADOVÁNKEM do Prahy! Jako každý rok, i letos jsme vyrazili do Prahy na pobytovou akci tamějšího SP DDM, kterou najdete pod názvem Praha patří dětem. Letos jsme si připomněli bitvu na Bílé hoře, která zasáhla české dějiny v roce 1620, a tudíž od ní letošním rokem uplynulo přesně 400 let. Žáci plnili různé úkoly, zúčastnili se rekonstrukce bitvy na Bílé hoře a fakultativních programů. Čekalo na nás mnoho soutěží, překvapení, ale také vzdělávání zážitkovou formou.

V září jsme pořádali v Plzni na náměstí akci JE TO TU. Jednalo se o celodenní akci, při které si návštěvníci mohli vyzkoušet většinu z aktivit, které pro ně nabízíme během celého školního roku. Nechyběl koutek umělecký, hudební, technický, polytechnický, společenský, vzdělávací a spousta dalších.

V listopadu bude SVČ RADOVÁNEK připravovat vzdělávací program TMA A ŽIVOT pro základní školy. Dopro-

vodný program navazuje na soutěž a vzdělávací projekt, který chce navázat na Světový den zraku, chce poukázat na globální celosvětový problém. Připomenout, jak je náš zrak důležitý v každodenním životě. Součástí tohoto dne bude doprovodný program a také divácká soutěž.

Organizační klub ŠUPLÍK

Co u nás můžeš dělat?

Můžeš s námi připravovat akce, povídat si s námi, připravovat se s námi na střední! Skvěle to bude vypadat na přihláškách na **ŠKOLU!**

Možnost vést kroužky v **RADOVÁNKU!**

Tak si to nenech ujít! Je to **ZDARMA!**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Město Kaznějov blahopřeje všem občanům, kteří se dožili v červnu, červenci a srpnu letošního roku významného životního jubilea:

Červen

Kroftová Božena	91
Kulichová Milada	90
Křížková Kristýna	89
Knedlíková Olga	88
Melicharová Božena	86
Tesaříková Milena	86
Petřík Václav	85
Adensamová Miroslava	84
Vébrová Květoslava	84
Šuma Zdeněk	83
Reinwartová Alena	81
Humlhaz František	80

Červenec

Hanzlíčková Zdenka	90
Liška František	91
Vondráček Karel	88
Bušková Marie	85
Hanzlíček Bohumil	84
Sklenička Jindřich	83
Reinwart Miloslav	82
Kaprátová Jaroslava	82
Karban František	82
Polívková Danuše	82
Kučera Jaroslav	81
Kubrichtová Hana	81
Korelus Jiří	81
Dolejšová Eliška	81
Nežádalová Věra	80

Srpen

Špačková Věra	90
Kotrchová Jaroslava	88
Kaprál Václav	87
Jícha Vratislav	86
Balínová Věra	85
Rychalová Božena	83
Jakešová Květa	82
Pikrt Václav	82
Krauzová Vlasta	81
Jůza Jan	81
Kaučinská Eliška	81
Kouba Václav	80

Město Kaznějov vítá nové občánky:

Červen

Zdeněk Kaiser

Červenec

Amálie Bártová

Srpen

Oliver Majewski
Eliška Povišerová

Vzpomínka na Fousáče,

nejstaršího člena SDH Kaznějov

V neděli 25. července 2021 nás v ranních hodinách opustil nejstarší člen sboru kaznějovských dobrovolných hasičů, držitel ocenění Zasloužilý hasič, pan Jiří Müller. Jiří Müller byl obětavý člověk a hasič tělem i duší, který, pokud mu to zdraví dovolilo, nevynechal žádnou akci sboru. Hasičské práci zasvětil celý život a i v posledních letech se pravidelně účastnil řádných valných hromad i slavnostní valné hromady k oslavám založení sboru před dvěma lety.

V roce 2012 ukázal sbor, jak si svého zasloužilého hasiče váží a po jeho přezdívce Fousáč pojmenoval nové výjezdové vozidlo Tatra Terrno CAS 20 – S2R.

V pondělí 26. července členové sboru na jeho počest vyjeli symbolicky s vozovým parkem před vrata hasičské zbrojnice, rozbíkali majáky a nastoupená jednotka vzdala hold panu Jiřímu Müllerovi na poslední cestě. Čest jeho památce. Nikdy nezapomeneme.

Marek Vejvoda, starosta SDH Kaznějov

Společenská rubrika na www.kaznejov.cz

Nově zpřístupňujeme na webových stránkách města Kaznějov společenskou rubriku, kde můžete zveřejnit smuteční oznámení, ale také radostné události jako je narození dítěte, svatba nebo blahopřání ke kulatému jubileu.

Kontakt 373 332 142, matrika@kaznejov.cz

Máte problém se svým počítačem nebo notebookem?

Pomůže vám firma BEST IT s.r.o.

Rychle, levně, spolehlivě

v sídle společnosti i v pohodlí vašeho domova

Nainstalujeme nebo opravíme váš počítač, notebook, televizor a chytrý telefon, zajistíme pravidelný servis, naučíme vás základní ovládání a mnoho dalšího dle vašich požadavků.

VYTVÁŘÍME TAKÉ INTERNETOVÉ STRÁNKY JIŽ OD 10 000,-

BEST IT s.r.o

Tel: 723 551 433

www.bestitcz.eu / servis@bestitcz.cz

Spolek pro Kaznějov
srdečně zve na

Nedělní odpolední čaje pro seniory 60 plus

Kde: kino Kaznějov
Kdy: neděle 17. října
od 15 do 18 hodin
Vstupné: 100 Kč

K tanci a poslechu hraje **Duo
Horizont** – pop music, country,
lidovky

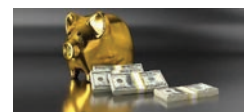

rezervace míst je možná na 604 253 078
občerstvení zajištěno

Nabízím zdarma své služby finančního poradce lidem, kteří se již napálili (někdo vás podvedl apod.) - lidem, kteří vědí, co chtějí a ocení slušnost, profesionalitu a po vypracování kalkulací a přehledů pojistného nezmizí ke konkurenci, ale stanou se kmenovými klienty, o něž budu pečovat.

Sjednávám nezávisle zdarma:

- veškeré pojištění u všech pojišťoven
- stavební spoření
- doplňkové penzijní spoření
- hypotéky, úvěry, půjčky apod.

Neplatíte více, než je nutno!

KOMPLEXNÍ FINANČNÍ SERVIS

Ing. Lenka Škabradová
Oborská 197, 331 51 Kaznějov
Tel. 777 616 824
Email: skabradova@1vpas.cz, 1. Vzájemná poradenská, a.s.

Doporučuji vyzkoušet, mám spokojené klienty po celé ČR!

Těším se na spolupráci. Můžete mě kontaktovat kdykoliv, **proto si kontakt dobře uložte.**

Tel. 777 616 824

Zpravodaj je k dispozici na MěÚ, v řeznictví na náměstí,
v květinářství v hospodářském dvoře, DOIPEX u nádraží.

Uzávěrka dalšího čísla Kaznějovského zpravodaje je 5.12.2021.

Titulní strana: Tenisová škola v Kaznějově
foto: Valentýna Bílá

Čtvrtletní periodický tisk města Kaznějov
Vydává: **Město Kaznějov**, Ke Škále 220, 331 51 Kaznějov

cena výtisku: 5.-Kč